

סדנת מנהיגות/אוריאל בן יצחק

במדבר כז

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר. יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה. אֲשֶׁר יֵצֵא לַפְּנִיָּהם וְאֲשֶׁר יָבֹא לַפְּנִיָּהם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצִאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֵה.

מדרש רבה במדבר

הלכה: אם ראה הרבה אוכלוסין של בני אדם, אומר: בא"י אלהינו מלך העולם חכם הרזים, כשם שאין פרצופותיהן דומין זה לזה, כך אין דעתן שוין זה לזה, אלא כל אחד ואחד יש לו דעה בפני עצמו. וכן הוא אומר (איוב כח): לעשות לרוח משקל, לרוחות של כל בריה ובריה, תדע לך שהוא כן, שכן משה מבקש מן הקב"ה בשעת מיתתו. אמר לפניו: ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך דעתן של כל אחד ואחד, ואין דעתן של בניך דומין זה לזה, וכשאני מסתלק מהן, בבקשה ממך מנה עליהם מנהיג, שיהא סובלם לאחד ואחד לפי דעתו, שנאמר: יפקד ה', הרוח אינו אומר, אלא הרוחות

שמואל א ט

א וַיְהִי אִישׁ מִבְּנֵי יִמִּין [מִבְּנֵי־יִמִּין] וַיִּשְׁמוּ קִישׁ בֶּן אֲבִיאל בֶּן צְרוּר בֶּן בְּכוֹרֵת בֶּן אֶפְיִח בֶּן אִישׁ יְמִינֵי גִבּוֹר חֵיל. ב וְלוֹ הָיָה בֶן וַיִּשְׁמוּ שְׂאוּל בְּחוּר וְטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמּוֹנֵי מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה גְבוּהַ מִכָּל הָעָם. ג וַתֵּאבְדֶּנָּה הָאֲתוֹנוֹת לְקִישׁ אֲבִי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל שְׂאוּל בְּנֹו קַח נָא אֶתְּךָ אֶת אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לְךָ בְּקֶשׁ אֶת הָאֲתוֹנֹת. ד וַיַּעֲבֵר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ שְׁלֹשָׁה וְלֹא מָצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָלִים וְאֵין וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ יְמִינֵי וְלֹא מָצְאוּ. ה הִמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף וְשְׂאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר עִמּוֹ לָכֵה וְנִשְׁוֶבָה בְּן יִחְדָּל אֲבִי מִן הָאֲתוֹנוֹת וְדָאָג לָנוּ.

ילקוט שמעוני

מפני מה זכה שאול למלכות? מפני הענוה, דכתיב: ודאג לנו שקל עבדו כיוצא בו

משנה, מסכת ראש השנה, פרק ב' משניות ח-ט

דמות צורות לבנות היו לו לרבן גמליאל בקיר בטבלא ובכתל בעליתו, שבהן מראה את ההדיוטות ואומר: הכזה ראית או כזה? באו שנים ואמרו: ראינוהו בזמנו. ובלי עיבורו לא נראה. וקבלן רבן גמליאל. אמר רבי דוסא בן הרכינס: עדי שקר הו! היאך מעידים על האשה שילדה, ולמחר כרסה בין שניה?! אמר לו רבי יהושע: רואה אני את דבריך. שלח לו רבן גמליאל לר' יהושע: גוזרני עליך שתבוא אצלי במקלך ובמעוניתך ביום הכיפורים שחל להיות בחשבונך. הלך ומצאו רבי עקיבא מצר, אמר לו ר' עקיבא לר' יהושע: יש לי ללמוד, שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי. אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל, צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות משה ועד עכשיו. נטל מקלו ומעותיו בידיו והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונו. עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו אמר לו: בוא בשלום רבי ותלמידי רבי בחכמה ותלמידי שקבלת את דברי.

מלכים א יב

א וַיִּלְךָ רְחִבְעָם שָׂכָם כִּי שָׁכַם בָּא כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ. ב וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יְרָבְעָם בֶּן נִבְט וְהוּא עוֹדְנוּ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּשָּׁב יְרָבְעָם מִמִּצְרַיִם. ג וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבִיאוּ [וַיָּבִיאוּ] יְרָבְעָם וְכָל קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֵל רְחִבְעָם לֵאמֹר. ד אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת עַלְוֵנוֹ וְאֶתְּךָ עֵתָה הִקָּל מַעֲבַדְתָּ אָבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעֲלוֹ הִכְבֵּד אֲשֶׁר נָתַן עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ. ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיִּלְכוּ הָעָם. ו וַיִּנְעֹץ הַמֶּלֶךְ רְחִבְעָם אֶת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ עִמָּדִים אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה אֲבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אֲתֶם נוֹעֲצִים לְהִשָּׁב אֶת הָעָם הַזֶּה דָּבָר. ז וַיִּדְבֹר [וַיְדַבְּרוּ] אֲלָיו לֵאמֹר אִם הַיּוֹם תִּהְיֶה עִבְדְּ לָעָם הַזֶּה וְעַבְדְּתֶם וְעַנִּיתֶם וְדַבַּרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֲבָדִים כָּל הַיָּמִים. ח וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּנְעֹץ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ וְאֲשֶׁר הֵעֲמִידִים לִפְנָיו. ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה אַתֶּם נוֹעֲצִים וְנִשְׁבֵּב דָּבָר אֶת הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דַּבְּרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקָּל מִן הָעַל אֲשֶׁר נָתַן אָבִיךָ עֲלֵינוּ. י וַיְדַבְּרוּ אֲלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דַּבְּרוּ אֵלַיךְ לֵאמֹר אָבִיךָ הִכְבִּיד אֶת עַלְוֵנוֹ וְאֶתְּךָ הִקָּל מִעֲלֵינוּ כֹּה תִדְבֹר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי עֵבֶה מִמֶּתְנֵי אָבִי. יא וְעַתָּה אָבִי הֵעֲמִים עֲלֵיכֶם עַל כֶּבֶד וְאֲנִי אוֹסִיף עַל עֲלֵיכֶם אָבִי יִסֶר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֵיִסַר אֶתְכֶם בְּעֻקְרִים. יב וַיָּבִי [וַיָּבִיאוּ] יְרָבְעָם וְכָל הָעָם אֶל רְחִבְעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כְּאֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. יג וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת הָעָם קֹשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ. יד וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הִכְבִּיד אֶת עַלְוֵנוֹ וְאֲנִי אֵיִסַר עַל עַלְוֵנוֹ אָבִי יִסֶר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֵיִסַר אֶתְכֶם בְּעֻקְרִים. טו וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל הָעָם כִּי הִיָּתֵה סִבָּה מֵעַם הַיְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה בְּיַד אַחִיָּה הַשִּׁילְנִי אֶל יְרָבְעָם בֶּן נִבְט. טז וַיִּרְא כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר מַה לָּנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלָה בְּבֶן יְשִׁי לֹאֲהֲלֵיךְ יִשְׂרָאֵל עֵתָה רָאֵה בֵיתְךָ דוֹד וַיִּלְךָ יִשְׂרָאֵל לֹאֲהֲלֵיו. יז וַבְּיַד יִשְׂרָאֵל הִישָׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רְחִבְעָם.

הוריות י

כי הא דר' גמליאל ורבי יהושע הוו אזלי בספינתא בהדי דר' גמליאל הוה פיתא בהדי רבי יהושע הוה פיתא וסולתא שלים פיתיה דר' גמליאל סמך אסולתיה דרבי יהושע אמר ליה מי הוה ידעת דהוה לן עכובא כולי האי דאיתית סולתא אמר ליה כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את [הספינות] [הספינים] ואמרתני שמא יעלה ויתעה [אותנן] אמר ליה כל כך בידך ואתה עולה בספינה א"ל עד שאתה תמה עלי תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגדא שיודעין לשער כמה טפות יש ביים ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש נתן דעתו להושיבם בראש כשעלה שלח להם ולא באו חזר ושלח ובאו אמר להם כמדומין אתם ששררה אני נתון לכם עבדות אני נתון לכם שנאמר (מלכים א יב, ז) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה:

שמואל א ל

א וַיְהִי בַבָּא דְדוֹד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלָקִי פִּשְׁטוֹ אֶל נֶגֶב וְאֶל צָקְלָג וַיִּכּוּ אֶת צָקְלָג וַיִּשְׁרְפוּ אֶתְּךָ אֲשֶׁר בָּהּ מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל לֹא הָמִיתוּ אִישׁ וַיִּנְהֲגוּ וַיִּלְכוּ לְדִרְכָם. ג וַיָּבִיאוּ דוֹד וְאֲנָשָׁיו אֶל הָעִיר וְהָנָה שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ וַיִּשְׁיֶה וַיִּבְנִיָּהם וַיִּבְנִיָּהם נִשְׁבּוּ. ד וַיִּשָּׂא דוֹד וְהָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת קוֹלָם וַיִּכְּפוּ עַד אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לִבְכוֹת. ה וַיִּשְׁתִּי נָשִׁי דוֹד נִשְׁבּוּ אַחִינֵעַם הַיְזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי. ו וַתִּצֹר לְדוֹד מֵאֵד כִּי אָמְרוּ הָעָם לְסָקְלוּ כִּי מָרָה נָפֶט כָּל הָעָם אִישׁ עַל בְּנוֹ [בְּנָיו] וְעַל בְּנֹתָיו וַיִּתְחַזַּק דוֹד בַּיהוָה אֱלֹהָיו. ז וַיֹּאמֶר דוֹד אֶל אֲבִיתָר הַכֹּהֵן בֶּן אַחִימֵלֵךְ הַגִּישָׁה נָא לִי הָאֶפֶד וַיִּגַּשׁ אֲבִיתָר אֶת הָאֶפֶד אֶל דוֹד. ח וַיִּשָּׂאֵל דוֹד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרִדְף אַחֲרַי הַגְּדוֹד הַזֶּה הַאֲשַׁנְנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רָדֶף כִּי הִשָּׁג תִּשְׁיַג וְהַצֵּל תִּצִּיל. ט וַיִּלְךָ דוֹד הוּא וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבִיאוּ עַד נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמְדוּ. י וַיִּרְדֹף דוֹד הוּא וְאֶרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֵדוּ מֵאֲתֵיִם אִישׁ אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת נַחַל הַבְּשׂוֹר. יא וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִצְרֵי בְּשׂוֹדָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל דוֹד וַיִּתְּנוּ לוֹ לָחֶם וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁקְהוּ מַיִם. יב וַיִּתְּנוּ לוֹ פֶּלַח דְּבִלָה וַיִּשְׁנֵי עִמָּקִים וַיֹּאכֵל וַתִּשָּׁב רֹחוֹ אֲלָיו כִּי לֹא אָכַל לָחֶם וְלֹא שָׁתָה מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וַיִּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת. יג וַיֹּאמֶר לוֹ דוֹד לְמִי אֲתָה וְאֵי מִזָּה אֲתָה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרַיִם אָנֹכִי עֲבָד לְאִישׁ עַמְלָקִי וַיַּעֲזִבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה. יד אֲנַחְנוּ פִּשְׁטָנוּ נֶגֶב הַבְּרֵתִי וְעַל אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת צָקְלָג שְׂרַפְנוּ בְּאֵשׁ. טו וַיֹּאמֶר אֲלָיו דוֹד הַתּוֹרְדָנִי אֶל הַגְּדוֹד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשְׁבַּעָה לִי בְּאֵלֵהֶם אִם

תמייתי ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה. טו וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחוגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה. יז ויפס דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו. יח ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד. יט ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד. כ וישח דוד את כל הצאן והפקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד. כא ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום. כב ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו. כג ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ונתן את הגדוד הבא עלינו בידנו. כד ומי ישמע לכם לדבר הזה כי פחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הפלים יחדו יחלקו. כה ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה.

כו ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה. כז לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר. כח ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע. כט ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקניני. ל ולאשר בחרמה ולאשר בבזר עשן ולאשר בעתף. לא ולאשר בחברון וכלל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ונאנשיו.

מלכים א ג

בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך. ו ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כפארך הלא לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ונתת לו בן יושב על כסאו פיוס הזה. ז ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ונאנכי נער קטן לא אדע צאת ובא. ח ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ממנה ולא יספר מרב. ט ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה. י וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה. יא ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבדי ושאלת לך הבין לשמע משפט. יב הנה עשיתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך. יג וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל מיד. יד ואם תלך בדרכי לשמר חסדי ומצותי כפארך הלא דויד איבדי והארכתי את ימדי.

שמואל א טו יג

ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה.

שאול (שמואל א טו 31-24): "ויאמר שאול אל-שמואל 'חטאתי כי-עברתי את-פי-ה' ואת-דברך, כי יראתי את-העם ואשמע בקולם. ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה לה'". ויאמר שמואל אל-שאול 'לא אשוב עמך, כי מאסתה את-דבר ה' וימאסך ה' מהיות מלך על-ישראל... ויאמר 'חטאתי, עתה כבדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל, ושוב עמי והשתחוייתי לה' אלהיך'. וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול לה'."

שמואל ב יב ויאמר דוד אל-נתן 'חטאתי לה' ויאמר נתן אל-דוד 'גם-ה' העביר חטאתך לא תמות. אפס כי-נאץ נאצת את-איבי ה' בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות'."

בראשית לח

...ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה. טו ויט אליה אל הדוד ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע פי כלתו הוא ותאמר מה נתת לי פי תבוא אלי. יז ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם נתת ערבוני עד שלחך. יח ויאמר מה הערבוני אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ויבהר לו. יט ויתקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה. כ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבוני מיד האשה ולא מצאה. כא וישאל את אנשי מקמה לאמר איזה הקדשה הוא בעיניכם על הדוד ויאמרו לא היתה בזה קדשה. כב וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה. כג ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה. כד ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תקר פלגתך וגם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף. כה הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה. כו ויפר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על פן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה. כז ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה. כח ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המולדת ותקשר על ידו שני לאמר זה נצא ראשנה. כט ויהי כמשיב ידו והנה נצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרוץ ויקרא שמו פרוץ. ל ואחר נצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח.

בדרך / חנה סנס

קול קרא והלקתי, הלכתי פי קרא הקול. הלכתי לבל אפול, אד על פרשת דרכים סתמתי אזני בלובן הקר ובכיתי פי אבדתי דבר.

בסרט פירר – שאלה אחת קטנה נשאל הרב פירר:

בתור אדם צעיר, איך ראתי את עצמך? לאיזה כיוון רצית ללכת? מה היית היום, אם לא היית עושה מה שאתה עושה? אמביציות אחרות? ותשובתו של הרב פירר:

כשהתחלתי להתעסק במה שהתעסקתי זה היה מקרה ספורדי... מקרה אחד. מימי לא חשבתי שאני פתאום אעמוד מדי יום עם מאה עשרים שאלות בטלפון ושלושים או ארבעים פגישות. שהתחלתי להתעסק עם זה לא חשבתי ובוודאי ובוודאי לא שאפתי לזה.... המוטיב היה העזרה לזולת. כשהגיעה בקשה נוספת, הלכתי לבקשה הנוספת, ואז הגיע עוד בקשה... הייתי יושב 18 שעות ביממה ולומד, לא החלטתי יום אחד שאני מקריב את השמונה עשרה שעות האלה בעד העזרה לזולת. אני לא יודע מה היה קורה לו הייתי צריך לעמוד בניסיון כזה, אני לא יודע אם הייתי אומר תשמע, אני מוותר על עשר שעות לימוד ביום במכה אחת ואני עוזב הכל והולך להתעסק בעזרה לזולת. אני לא בטוח. אבל בסוף היום יצא שהקרבתי דברים שאולי יכלו להיות אחרת.